TÜTÖS

GENÇ FİKİRLİ DEMEK, GERÇEK FİKİRLİ DEMEKTİR.

ATATÜRK

YIL : 3 — SAYI : 31

EKİM 1969

TÜRKİYE TEKNİK ÖĞRETMENLER SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

TÜTÖS'ün istekleri ilgililere bir kez daha iletildi

Yürütme Kurulu Müsteşar ve Daire Müdürleriyle Toplandı

9.10.1969 günü saat 17.00'de Meslekî ve Teknik Öğretim Müsteşarlığında Müsteşar Akif Tuncel ve bazı Daire Müdürleriyle TÜTÖS Yürütme Kurulunun katıldığı bir toplantı düzenlenmiştir. Toplantıda TÜTÖS Yöneticilerinin daha evvel ziyaret ederek Müsteşara verdikleri Teknik Öğretimle ilgili konular eleştirilmiş ve bu arada ilgili Genel Müdürler bilgi vermişlerdir.

Toplantıda, teknisyen ve pratik sanat okulları, Kız Enstitülerinin durumlarını, Teknik Öğretmenlerin sosyal ve meslekî sorunları, E.T.Y.Ö.O. Kuruluş Kanunu ve Asistanlık Yönetmeliği, 439 sayılı ücret kanununun değiştirilmesi gibi konularda karşılıklı görüşlerde bulunulmuş ve bu konularda TÜTÖS'ün istekleri ilgililere bir kez daha iletilmiştir

Müsteşar ve Genel Müdürler, Teknik Öğretimle ilgili çeşitli sorulara eldeki imkânlar dahilinde yer verdiklerini ve sorunların kısa zamanda çözümlenmesi için çaba göstereceklerini belirtmişlerdir.

Motor Sanat Enstitüleri KAPATILIYOR MU?

Öğrenildiğine göre Motor Sanat Enstitüleri yönetmeliği Millî Eğitim Bakanlığının bir emri ile yürürlükten kaldırılmış ve 1969 - 1970 öğretim yılından itibaren orta dereceli okullar yönetmeliğinin Motor Sanat Enstitülerine de uygulanması istenmiştir.

Meslek öğretimine birçok yenilikler getirmiş olan Motor Sanat Enstitüleri, kredi sistemini uygulayarak tek dersten sınıfta kalma durumunu ortadan kaldırmıştır. Motorlu araç öğretiminde yeni metodları geliştirmiş olan Motor Sanat Enstitülerinin bu olumlu çalışmalarının Millî Eğitim Bakanlığı yetkililerince gereği gibi değerlendirilmediği söylenmektedir.

Ayrıca Motor Sanat Enstitüleri müşterek komisyonunun almış olduğu kararların aksine olarak, verimli bir öğretim sisteminin bu şekilde ortadan kaldırılmak istenmesi, üzüntü ile karşılanmış bulunmaktadır.

Genel Başkan Zorkun Muş, Van, Ağrı, Kars ve Erzurum'a gitti

Doğu Anadolu'da görev yapmakta olan Teknik Öğretmenlerin sosyal ve meslekî sorunlarını yerinde öğrenmek ve TÜTÖS'ün yeni çalışma döneminde göstereceği faaliyetlerin esaslarını açıklamak maksadiyle Genel Başkanımız Mehmet Emin Zorkun Muş, Van, Ağrı Kars ve Erzurum illerini içine alan bir gezi yapmıştır. Düzenlenen toplantılarda özellikle konut, ek ders ücretlerinin farklı ödenmesi, tayin işlerindeki usûlsüzlük ve müfettişlerin yetersizliği üzerinde durulmuştur. Doğu Anadolu'da hayat koşulları günden güne ağırlaşmaktadır. Millî Eğitim Bakanlığı tedbir almakta geciktiği ve hatta hiç tedbir almadığı için Doğu Anadolu kentlerinde öğretmenler kendi kaderiyle başbaşa kalmıştır. Teknik Öğretmenler konut bulmakta güçlük çekmekte ve aldıkları maaşı doğrudan doğruya ev kirası olarak ev sahibine yatırmaktadırlar. Giyecek ve yiyecek maddelerinin fiatı Ankara ve İstanbul'da giyecek ve yiyecek maddelerinin fiatlarıyla kıyaslanamayacak kadar yüksektir. Millî Eğitim Bakanlığı müfettişleri belirli esaslara bağlı kalmadan keyfî olarak denetleme yapmakta ve bu nedenle TOZ MÜFETTİŞİ olmaktan öteye gidememektedirler. Tayin işlerindeki usûlsüzlük tüm Teknik Öğretmenleri tedirgin etmiştir. Arkası olanın Türkiye'nin gelişmiş bölgelerine yerleşme süresine bakılmaksızın hemen tayini yapılmakta, arkası olmayanın da tam bir tevekkül içinde yıllarca beklediği müşahade edilmektedir.

(Devamı sayfa 4'de)

Kız Enstitülerine bazı Yerlerde Öğrenci Kayıdı Olmadı

TÜTÖS Merkez Temsilciliklerinden Sendika Genel Merkezine gelen yazılardan öğrenildiğine göre bazı il ve ilçelerimizde Kız Enstitülerinin birinci sınıfları öğrenci kaydolmadığı için kapanmıştır. Millî Eğitim Bakanlığı yetkilileri alelacele Talim Terbiye Dairesi Başkanlığına başvurmuşlar ve Talim Terbiye Dairesinden, liseden belgeli, yirmi ve yirmi yaşından küçük kızların da Kız Enstitülerine devam edebilmelerini sağlayacak bir karar çıkartmışlardır. Ancak bu karar bile beklenileni sağlayamamış ve Kız Enstitülerinin birinci sınıfına kaydını yaptıran öğrencilerin sayısında hiçbir artış olmamıştır.

M. E. Bakanlığı Merkez Örgütünde Değişiklikler Olacağı Söyleniyor

Seçimlere katılan siyasî partilerin hepsi de yayınladıkları seçim bildirilerinde Millî Eğitim örgüt ve politikasında, eğitim - öğretimde geniş çapta değişiklikler yapacaklarını belirtmişlerdir.

Belirtildiğine göre kültür işleri, kurulacak Kültür Bakanlığında ele alınacak, özlük işleri de eğitim ve öğretim meseleleri merkezi olarak teşekkül edecektir.

Üzerinde durulan hususlardan biri de meslekî ve teknik öğretimin halen bir plân içinde gereği gibi değerlendirilip endüstriyel amaçlara uygun olarak geliştirilmemiş olmasıdır. Kalkınmayı frenleyen bu durumun ortadan kaldırılması için mutlaka bazı temel değişikliklerin yapılması gerekmektedir.

Bunların sağlanabilmesi için örgütün yeniden ele alınması, bir kadro değişikliğine gidilmesi belirtilen hususlar arasındadır.

Böyle bir değişikliğe gidildiği takdirde muayyen makamları ele geçirebilmek için bazı grupların şimdiden faaliyete geçmiş bulunduğu söylenmektedir.

BAŞYAZI

Doğu Anadolu'daki Teknik Öğretmenlerin Sorunları

MEHMET EMİN ZORKUN
TÜTÖS Genel Başkanı

Doğu Anadolu'daki Teknik Öğretmenlerin sosyal ve meslekî sorunlarını öğrenmek ve düzenenlenen toplantılarda, bu sorunlara düşünülen çözüm yollarını tartışmak maksadıyle Muş, Van, Ağrı, Kars ve Erzurum illerini içine alan uzunca bir gezi yaptık. Meslek hayatımızın ilk beş yılı Doğu Anadolu'da geçti. Bu nedenle Doğu Anadolu'nun yabancısı sayılmayız. Karşılaştığımız tablo ana hatlarıyle hiç değişmemiştir. İnsanlar gene kendi kaderine küskün, gene feleğe başkaldırmış, kendi alın yazısını değiştirmek için mücadele etmektedirler. Doğu Anadolu'da iklim serttir. Kış uzun sürer. Tarıma elverişli topraklar kıttır. Bu nedenle halk hayvancılığa yönelmiştir. Halkın yegâne geçim kaynağı hayvancılıktır. Hayvancılığın kaderi ilkbaharın son ve yazın ilk aylarındaki yağışlara bağlanmıştır. Kuraklık, Doğu Anadolu'da geçimini hayvancılığa bağlayan halkın karşılaşabileceği en büyük felâkettir. Yeterince ot toplayamayacağını anlayınca halk, kış bastırmadan hayvanlarını yok pahasına elden çıkarmanın çarelerini arar. Yaz sonunda, genellikle büyük kentlerde konaklayan vurguncu para babaları hayvan pazarlarında Doğu Anadolu'nun çilekeş halkını iliklerine kadar sömürür. Bir çift öküzün 500 liraya kapatıldığına, bir araba beygirinin 200 liraya alıcı bulamadığına tanık olursunuz. Daha şimdiden otun kilosu 85 kuruş, samanın kilosu da 60 kuruştur. Faytona koşulan bir çift atın günlük masrafı 50 liraya yaklaşmaktadır. Sizi istasyondan otele götürmek için 7,5 lira isteyen faytoncuya "BURASI İSTANBUL MU?" diye çıkışmaya hakkınız olmadığını çok geçmeden anlarsınız. Çünkü domatesin kilosu 2,5 liraya, şeftalinin kilosu 650 kuruşa, imansız peynirin kilosu 12 liraya satılmaktadır. Ankara'da Yeni Karamürsel mağazalarında 100 liraya satılan bir erkek kazağının Van'da vitrindeki değeri 140, lira, 20 liraya satılan bir kadın gömleğinin Ağrı'da vitrindeki değeri 35 liradır. Bu yerlerin deniz seviyesinden yüksekliği 1700 metreden fazladır. Kış erken gelir geç gider. Sarıkamış orman bölgesine yakın olan Kars'ta odunun kilosu 50 kuruştur ve bir araba tezek 80 liraya müşteri bulmaktadır. Meslek hayatına yeni atılan öğretmenler aldıkları maaşı ev kirası olarak ev sahiplerine vermektedirler. Oturulabilecek iki odalı bir evin kirası 350 liradır. Bu yalın gerçekler, Doğu Anadolu'daki Teknik Öğretmenlerin ne kadar ağır şartlar altında çalıştıklarını bütün açıklığıyle gözler önüne sermektedir. Doğu Anadolu'daki öğretmenler, kendi alın yazısını değiştirmek için mücadele eden çilekeş halkımızla kader birliği yapmıştır. Mütemadiyen artan hayat pahalılığı türlü mahrumiyetlerle birlikte ağırlığını en fazla Doğu Anadolu'da hissettirmektedir. Millî Eğitim Bakanlığı, Doğu'daki öğretmenlerin sosyal ve meslekî sorunlarına bugüne değin eğilmemişir. Aslında bunu olağan karşılamak gerekir. Çünkü Millî Eğitim Bakanlığı yetkililerinin

(Devamı sayfa 4'de)

E. T. Y. Ö. okulu Şeflik kadroları Geri mi alınıyor

Güvenilir kaynaklardan alınan haberlere göre E.T.Y.Ö.O. Şeflik Kadrolarının geri alınması için Maliye ve Millî Eğitim Bakanlıklarınca hazırlıklar yapılmaktadır. Bilindiği gibi E.T.Y.Ö. Okulunda 70'e yakın Bölüm Şefi, Atelye Şefi ve Laboratuvar Şefi bulunmaktadır. Şeflerin sayısının öğretmenlerin sayısının yarısından fazla olduğu, ayrıca KISIM ŞEFİ olarak adlandırılan Atelye Şeflerinin idarî sorumluluğunun bulunmadığı bildirilmektedir. E. T. Y. Ö. O. eski müdürü Sıtkı Lâlik zamanında atelyelere endüstriyel işletme niteliği kazandırmak maksadiyle yeni şeflik kadroları sağlanmış bulunmaktaydı. Bu konudaki çalışmaların tam bir gizlilik içinde sürdürülmesi şimdilik daha ayrıntılı bilgi vermemizi engellemektedir.

GÖRÜŞLER

Feza Çağında Teknisyen Okullarımız

Hüsamettin KUNTER

Eğitim ve Öğretimde ülke çapında yapılacak değişiklikler, öncelikle bilimsel araştırmalara dayattırılmadığı, üç beş kişinin kişisel takdirlerine bırakıldığı sürece olumlu neticelere ulaşmak mümkün değildir.

Masabaşı sohbet toplantıları arasında sadece icranın görüşünü temsil eden, ülke gerçeklerine, bilimsel esaslara ve teknolojik gelişmelere uymayan çalışma düzeni içerisinde yapıla gelen faaliyetler Meslekî ve Teknik Öğretime bugüne kadar hiçbirşey kazandırmamıştır.

Esasen karar organı ile, icra organını birbünyede toplayan örgütlerde ,icranın günlük görevleri dışında karar verme gibi mühim olan hususlarda gerekli bilimsel çalışmalar yapabilmesi ve kararlarında bu esaslara uygun hareket edebilmesi mümkün değildir. Bu bakımdan doğrudan doğruya icranın karar vermesi çoğu zaman hatalı sonuçlar doğura gelmiştir. Bunun tipik örneği Sanat Enstitüleri konusunda verilen emirler veya kararlardır.

Erkek Sanat Enstitüleri iki yıldan üç yıla çıkarılırken okullarda bir sürü çalışmalar yapılmış fakat sonradan bu çalışmalar bir tarafa itilerek bir acelecilik içerisinde üç yıllık öğretim programları hazırlanmıştır. Sonrası herkesçe malûmdur. Programlardan, ne öğreten ,ne öğrenci ve ne de Endüstri kesimi memnun olmuştur.

Üç yıllık proğramların neticesinin ne olduğu tesbit edilmeden şimdi de Teknisyenlik için yeni bir denemeye girilmektedir.

II. beş yıllık kalkınma plânında Sanat Enstitüleri yerine dört yıllık Teknisyen Okulları açılması ön görülmüştür. Şimdi ise, hiç bir deneme ve gerekli bilimsel çalışmalar yapılmadan otuzaltı ilde Teknisyen Okulları açılmakta ve bütün Enstitülerin I. sınıflarımüşterek sınıf haline sokulmaktadır.

Bu uygulamanın başlıca sakıncalarını şu şekilde tesbit etmek mümkündür:

1 — Uygulama, plânda tesbit edilen prensiblerle çelişmektedir. Plâna göre Enstitülerin kapatılıp sadece Teknisyen Okullarının açılması lâzımdır. Gerçekte, bu husus da çıkar bir yol değildir.

2 — Teknisyenliğin ve Teknisyen Okullarının amaçları, mezunlarının, yetki ve sorumluluklarının ne olacağı belli değildir.

3 — Teknisyenlik konusunda FRANSA'nın izlediği yola göre, hareket edilmek istenmekte ise de esasen Fransa, bu konuda henüz gerekli denemeleri bitirmiş ve verimli olabileceğini sandığı bir sistemi ortaya koyamamıştır.

(Devamı sayfa 4'de)

Epiktetos'un Kandili

Epiktetos Milâdi I. yüzyılda Hiyerapolis'te yaşamış bir bilgedir. Köleliğe karşı çıktığı, hür düşünceyi savunduğu için, uzun yaşantısı çilelerle doludur. Gecelerini ışıtan ve ikibin yılın ötesinden hâlâ sönmeyen kandilini yazımızın başına sembol olarak koyduk.

Görüntüler yeterince net değilse, kusuru ışıkta değil karanlıkta aramalıdır.

Kemal DİNÇEL

SOHBET :

Bugün de sizlerle biraz sohbet edelim dedik. Şöyle dereden - tepeden, eskiden - yeniden, doğrudan - eğriden...

Konumuz malûm: Yine Teknik Öğretim... Hani "Garibin bildiği üç türkü, üçüde hasret üstüne!" demişler. Bizimkisi de o hesap. Yüreğimiz yanık bu işten vesselâm... Dönüp dolaşıp aynı noktaya geliyoruz.

Yıllardır yazar, çizeriz. Şu bizim Teknik Örğetim bir çıkmazdadır. Her geçen yıl işler biraz daha kötüye sarıyor. Öğrenci sayıları azaldıkça azaldı. Bir de başımıza İmam - Hatip Okulları çıkınca Sanat Enstitüleri büsbütün bocalar oldu. Kız Enstitüleri kapandı kapanacak. Bu gidişle düzelmesinin (mümkünâtı) yok. Gel velâkin tavşan dağa küsmüş, dağın haberi yok!..

Bir umutsuzluk, bir çaresizlik sarmış yanımızı, yöremizi. Toplantılar yapıyoruz. Şûralar, kurultaylar, kollegyum, sempozyum, danışma kurulları düzenliyoruz. Sevme - sevdirme kampanyaları açıyoruz.

Lâfla peynir gemisi mi yürür?.. Taşıma suyla değirmen mi döner?.. Olmaz ki; olmıyacak duâya âmin demişiz.

Sonra aradan yıllar geçiyor. Değirmenin taşı büsbütün yavaşlıyor. Ortalıkta bir telâş... Aman, "kayıt sürelerini uzatın. Liseden belgeli öğrencileri de alın!" İyi kötü işler (!) yoluna girer gibi oluyor. Hadi arkadan okul müdürlerinin sızlanmaları: "Ücretli ders saatlarının azlığı sebebiyle, öğretmenleri tatmin bâbında sınıfların ikiye bölünerek.... Falan teknik öğretmenin beden eğitimi ve din derslerine girmesine müsaadeleri..." Hülâsa, tam bir kaos, bir kördüğüm.

Peki, bütün bu olumsuzlukların kökeni nerede?.. Durum ayna gibi ortadadır. İnanmayanlar I. ve II. beş yıllık plânların gerekçelerine, İstatistik Enstitüsü'nün, hattâ UNESCO'nun rakamlarına bir göz atıversinler. İkiyüz yıldır bocalamamızın sosyal ve ekonomik nedenlerini araştırıversinler. Ömürleri boyunca üç, beş ciddi eseri bile sonuna kadar okumadan aydın geçinenler ,tatlı canlarını üzüp, toplumsal alt yapı sorunlarına biraz eğiliversinler.

Sözü neye uzatmalı?. Köylerimizde bir saban demirini iki yapamadık. Yapsak bile sıska öküzler çekemez. Her fırsatta makinalaşmanın gereğini savunur, sonra da habire geleneksel bürokrasinin tüketim çarklarını işletir dururuz. Halka dönük olmayan bir eğitim düzeninde, kişisel çıkarını her şeyin üstünde gören (Adam sen de!) ci, (Bana ne!) ci yozlaşmış okur yazar kalabalığını arttırır dururuz. Son yirmi yıldır buna bir de, verdiğinden çok alan, yabancı uzmanların akıl hocalığı eklendi. Gerçeklerimize uyarsız bir takım fantaziler içinde zaman öğütülmektedir. Örneğin, I. Beş Yıllık Kalkınma Plânının eğitim ilkelerinde "Türk toplumunun ihtiyaçlarına ve şartlarına uygun insanların yetiştirilmesi" öngörüldüğü halde, var olmayan bir sanayie eleman yetiştirmek üzere fayrap edilen sanat enstitülerinde milyonluk tezgâhlar ve büyük bir iş potansiyeli, temrin oyalaması ile harcanıp gidiyor. Üretimci bir ortamda yetişmeyen öğrenci okulu bitirince sudan çıkmış balığa dönüyor. Soluğu ya kâtiplikte, ya da Alamanyalara (!) gitmek için işbulma kuyruklarında alıyor.

Politik zorlamalarla yaz-boz tahtasına dönen enstitülere öğrenci çekmek için, bir parmak bal verircesine, üniversite kapılarını zorlamak onbinlerce öğrenciden kaçının derdine devâ olacak? Daha ne zamana kadar bu okulların, bölgesel şartlara göre plânlanmış üretimci eğitim merkezlerine dönüştürülmesi beklenecek?...

Kız Enstitüleri, bir burjuva özentisi içinde, Maria Antuanetet devrine yakışır defileleriyle hâlâ bir mutlu azınlıktan alkış toplamanın tutarsızlığı sürdürmekte. Feodal kalıntısı yağlı enselerin, katmerli gerdanların doldurduğu yaldızlı salonlarda, beşbinlik, onbeş binlik Dior kreasyonlarının geçitlerini yaptırmakta. Daha yüzde sekseninin mutfağında gazocağı bulunmayan, her Allah'ın günü tencerelerinde tarhana çorbası, bulgur aşı kaynayan bir toplumun çocuklarına Kaz ciğeri yahnileri, Amerikan marmelâtları, İtalyan pastaları öğretilip, gramlık reçeteler ezberletilmekte. Sonra da toprağından koparılmış nadide orkideler gibi bozkıra atılıvermekte. Kök salar mı, salmaz mı; tutar mı, tutmaz mı; düşünülmeden?

Neden üç buçuk özel sektörün bile vitrinler doldurduğu hazır giyim çalışmaları, bu okullarda parça bölük gayretlere bırakılarak ciddi şekilde ele alınmaz? Neden yerli değerlerimiz topluma yararlı bir üretime dönüştürülmez, turistik metâlar geliştirilmez. Köklü dönüşümlere giremeyişin, kendine güvensizliğin bu yararsız meyveleri daha ne kadar sürüp gidecek?

Evet, yıllardır yazar çizeriz. Ama, sonunda bıkkınlık geliyor insana. Üstelik kötü kişi de oluyoruz. Dananın altında buzağı arayanların ağızlarına sakız veriyoruz. Bazen, "Bu işin olanağı yok, bırak ince yerinden kopsun!" diyoruz.

Vakta ki, tezek ateşinin çevresinde çilekeş anaların, toprak elli babaların "Aha, bizim çocukları da enstitü mektebine verdik gayri, çok şükür bir zenaat zahabı olup âhir ömrümüzde..." deyişlerini yürekten duyuyoruz. Eyyup'u kemiren kurtlar gibi birşeyler kopuyor içimizden.

İşte o zaman, "Yo arkadaş, bu işin peşini bırakmak olmaz. Ya herru, ya merru." deyu aşk ile, şevk ile tekrar atılıyoruz karınca kararınca meydan'ı gazaya. Sabırla dut yaprağı atlas, koruk helva olurmuş. Elbet bu tek telli saz da çala çala bir havaya dönecek. Ne diyelim.

Ümit fakirin aşı
Salla memed kaşığı.

NİKÂH

Fen Gurubu Öğretmeni
Nursel ATALAY
ile
Teknik Öğretmen
Doğan YALÇIN
Evlendiler. Niğde

DOĞUM

Teknik Öğretmen
Ali Hüner ve eşi kızları Neslihan'ın doğumunu dostlarına müjdelerler. Niğde

★

İngilizce Öğretmeni
Ülkü SEVİNÇ
ile
Teknik Öğretmen
Cengiz Sevinç'in kızları Deniz'in doğumunu arkadaşlarına duyururlar. Niğde

İsmet Kılıçarslan trafik kazasında ağır yaralandı

Erkek Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü Öğretim İşleri Şube Müdürü, üyemiz İsmet Kılıçarslan 21.9.1969 günü bir trafik kazası sonu ağır şekilde yaralanmış bulunmaktadır. Kaza, Kılıçarslan'ın kullandığı özel arabası ile Nevşehir'den Ankara'ya dönerken, bir traktör ile çarpışmasından meydana gelmiştir. Kaza sonunda İsmet Kılıçarslan'ın eşi Nigar Kılıçarslan ile arkabaları olan bir hanım aldıkları yaradan kurtulamıyarak vefat etmişlerdir. Bu elim kazayı yaralı olarak atlatan İsmet Kılıçarslan halen Ankara Hastanesinde tedavi edilmektedir.

Gazetemiz, Kılıçarslan'a baş sağlığı ve geçmiş olsun dileklerini iletir.

SANAT ENSTİTÜLERİ SON SINIFLARI İÇİN - SOSYAL BİLGİLER - DERS KİTABI HAZIRLANDI

Teknik Öğretmen arkadaşlarımızdan Bandırma Sanat Enstitüsü Müdürü Metin Taşkın ve Bilecik Sanat Enstitüsü meslek dersleri öğretmeni aynı zamanda avukat olan Murat Karaahmet'in birlikte hazırladıkları,

— SOSYAL BİLGİLER III —

kitabı baskıya verilmiş olup, Kasım 1969 başından itibaren dağıtımı yapılabilecektir.

Arkadaşlarımızın uzun süredir üzerinde titizlikle çalıştıkları kitap, Sanat Enstitülerinin son sınıflarında okutulan, Sosyal Bilgiler dersinin konutlarını tam olarak kapsamaktadır.

İlgili okul idarecisi ve öğretmen arkadaşlarımızla öğrencilerimize duyurulur.

Kitabın isteneceği adres:
Metin Taşkın
Sanat Enstitüsü Müdürü
BANDIRMA

"DOĞRU VE ALTERNATİF ALKIM BOBİNAJLARI" YAYINLANDI

Sendikamız üyesi olup halen PTT Genel Müdürlüğü Teknik İşleri Dairesinde görevli arkadaşımız GÜVEN BEZAZ'ın hazırladığı "Doğru ve Alternatif Akım Bobinajları" adlı kitap satışa arzedilmiştir. Enstitülerimiz elektrik bölümü öğrencilerinin müfredatına göre hazırlanan ve çeşitli sarım şekillerini ihtiva eden kitabın satış fiatı 15 TL., olup toplu isteklered %20 iskonta yapılacaktır.

İLÂN

TEKNİK ÖĞRETMEN ARANIYOR

Balıkesir Elektor Mekanik Sanal Tesisleri E.T.Y.Ö. Okulu Makina Bölümü mezunu bir eleman aramaktadır İsteklilerin şu adrese başvurmaları duyurulur:

ADRES: Elektro Mekanik Sanayi Tesisleri A.Ş.
Sümer Han Kat. 2 no. 205
BALIKESİR

Dosta Mektuplar...

SÖYLEYECEKLERİMİZ

Özcan TUNA

— 1 —

Temmuzun ilk günlerinde yapılan 2. Genel Kurul çalışmalarımızı sen de izledin. Hatırlarsın; salonu süsleyen "Hakikatı Konuşmaktan Kaçınmayınız" sözlerini. Ama, hakikat nedir? Olayları tek yönüyle göstermek, hakikat sevgisiyle bağdaşır mı? Yazımızı yayınlayacak gazete yöneticileri olduğuna göre sorunların cevaplarını onlara bırakalım da, konumuza dönelim.

Bilirsin, bizler Genel Kurul toplantımızda yapılan çalışmaları, sürdürülen sendikal anlayışın olumsuz, kanımızca yanlış yanları eleştirdik. Eleştirdik; ama, sağ duyumuzdan ve günümüz sosyal siyaset anlayışından öte düşmeğe çalıştık. Eleştirdik; ama, şahısların şahsiyetlerine azami saygı göstermek titizliğini elden bırakmadık. Eleştirdik ama, "bu topraklara yalın ayak basanlar" ın geliştirdiği ve inandığımız temel düşünceleri hareket noktamız yapmaktan başka tasamız olmadı.

— 2 —

Bilmem gazetemiz TÜTÖS'ün Eylül 1969 sayısında yayınlanan, konumuzla ilgili ve bu satırların yazılmasına sebep olan yazıları okudun mu- Neler söylemiş belledin mi?

"Çiçek bahçesi değildi" yle beliren özlemler, "ahlâk disiplini öğütlemeleri, "eksiksiz destekleme, kişi toplumuna karşı geliyor, bir grup kaderdaşımız, TÜTÖS sorumlularının onun ardında TÜTÖS'ü hırpalamak" sözleri, kocaman kocaman yargılar...

Beri yanda (Eyvallah!) demesi "istekleri", orta kahve, kallavi fincan, tuzlulu tatlılı ziyafet "güldürüleri arasında" devirmci, gerçek milliyetçi, uyduluğa, tutuculuğa, yobazlığa, toplumcu bir düşünce özgürlüğü" ne ait kandilli fikirler. Ve arada, fikir tartışmasından çok nerede kullanılacağı herkes tarafından belli "(mıh)" sözcüğü ve sonra "Vehbinin kerrâkesi"...

İşte, böyle dostum! Kişi eline kalemi almıya görsün İnsan, Ataç ustanın Güncelerinde yazı yazmakla ilgili söyleşilerini hatırlamadan edemiyor.

— 3 —

Farkında mısın; dostum Bir Genel Kurul toplantısı yapılmış, buranın gündemine "Raporların Eleştirilmesi" maddesi konmuş. Bizler, görüşlerimizi gündemin bu maddesi konuşulurken yansıtmışız. Tüzüğümüz, 624 sayılı Devlet Personeli Sendikaları Kanunu, Medenî Kanunun ilgili maddeleri, Anayasa maddeleri görüşümüzü çevreleyen hukuk düzeni olmuş.

Toplantıda konuşmak bütün üyelerin hakkı ve bunların cevaplaması da Yönetim Kurulu üyelerine ait iken, sayın yazar baylar Kemal DİNÇEL - Halis ÇETİNKAYA tek kelime kelâm etmemişler. Gazetenin Temmuz - Ağustos sayısında Genel Kurul çeışmalarının çok kısa özetinin yayınlanmasından sonra kalemlerine sarılmışlardır. Ve de döktürmüşler...

Hemen belirtmek isteriz ki; hatırladığın gibi delegasyonumuzun temel görüşlerini şu noktalarda derlemiştik:

1 — Sendika çalışmalarında tüzüğün belirttiği amaçlara uyulmalı; onlara öncelik sıralarına paralel ağırlıklar verilmeli, eylemler gösterilmelidir.

2 — Sayın Genel Başkanımız Zorkun'un da gazetemizin 1. sayısında belirttikleri "siyasal akımların dışında kalmak" fikrine katılırız; ama bunu elle tutulur şekilde açık - seçik görmek isteriz.

3 — Sendikamız, eylemlerini saptarken gücümüzle orantılı kalmasını bilmelidir. Bu yapılmadığı takdirde ilkin Sendika yöneticilerimizin ve sonra da sendikamız, toplumumuz zarar görebilir. Zira, Sendikamız kuruluşunu tamamlamamıştır ve biz onun sağlam temeller üzerine oturmasını, uzun ömürlü olmasını, tüm Teknik Öğretmenleri çatısı altında toplamasını isteriz.

4 — Sayın Genel Başkanımızın Kongreyi açış konuşmasında Gençlik Sorunlarını ele alırken Gençliğin düzene başkaldırdığını, bunu olağan karşılamak gerekir şeklindeki sözlerini doğru bulmuyoruz. Evet, Gençliğin problemlerine şefkatle eğilmek, çözmek gerekir. Bunlara katılıyoruz. Ama, "düzene başkaldırmak" - "bunu olağan karşılamak" fikirleri Türk Devletinin bekası, yasalarımız ve toplum düzenimiz açısından üzerinde durmağa değer. Bu bakımdan biz sözü edilen fikre belirtildiği şekliyle katılmıyoruz.

5 — Sayın Genel Başkanımızın, gazetemizin Nisan 1969 sayısında yayınlanan yazılarının 4. sahifede bulunan kısmında "DOKTRİNSİZ SENDİKALİZM" ve "SİYASAL SENKİKALİZM" ayrımı yapılmaktadır. Sosyal siyaset literatüründe bu tip bir ayrıma rastlanamaz. Eğer "siyasal sendikalizm" terimini temel alırsak, bunun karşıtı partiler üstü sendikalizm olur ki; yurdumuzda Türk - İş tarafından benimsenen sendikacılık anlayışıdır.. Yok eğer " doktrinsiz sendikalizm" terimini temel alırsak, bunun da karşıtı doktriner sendikalizm olur ki; yurdumuzda Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu .DİSK) tarafından benimsenen sendikacılık anlayışıdır. Sözü edilen yazıda doktrinsiz sendikalizmin benimsenemiyeceği belirtildiğine göre, şüphe ediyoruz ve soruyoruz: Sayın Başkanımızın yazısında benmsenmiyen sendikacılık anlayışının karşıtı olarak kullanılan terimdeki "siyasal" sözü doktriner sözünü kamufle etmek için mi kullanılmıştır? Eğer böyle ise, haklı olarak soruyoruz: Şu halde doktrinimiz nedir?

Delegasyonumuza dahil diğer arkadaşlarımız da, eleştirmelerini başka açılardan ele aldılar; bütünüyle sendika çalışmaları söz konusu edildi.

Sözlerimizi ilgiyle okuduğunu umarım; aziz dostum! Gördüğün gibi yalın fikirleri ele alıp - eleştirmekten öte hiçbir şey yapmadık. Bunlar da "1961 Anayasasının doğrultusunda" dır. Sendika düşüncesi ve sendikacılık çalışmaları bünyesinden dolayı "devrimci" dir. Bizler ise ayrı konular üzerinde durmadık.

Ayrıca belirtelim ki, "yaygara koparıldı" yargısı da çok gülünçtür. Çünkü; eleştirmek eğer yaygara koparmak ise, diyeceğimiz yok. Ama gargaraya getirilemiyecek bazı önergeler okunsaydı, kanaatımızca esas yaygara o zaman kopardı. Ve yaygaracı başının da kim olacağını tahmin etmek güç olmazdı. Fakat biz, bunlara iltifat etmedik ve ibra verdiğimiz için fazla konuşmayı da gereksiz sayarız.

(Devamı Sayfa 4'de)

KÖŞEMDEN

KIRINTILAR

"Gerek yetiştirilmemizden ve gerekse görev anlayışımızdan dolayı meslekî yaşantımızın bizde bırakmakta olduğu kalıntıları ifadeye çalışır."

Halis ÇETİNKAYA

ARAMIZA KATILAN YENİ MEZUNLARIMIZA

Yeni öğretim yılına girdik.

Gine hepimizde bir heyecan, bir telâş.. Ders hazırlığı, atelye yerleşmesi ve yeni öğrencilerle tanışma kıvancı hepimizi sarmış durumda..

Gönül bağladığımız mesleğe, bu yıl okulumuzu bitirerek, katılacaklarımıza da hoş geldiniz diyelim.

Yeni kaderdaşlarımız bilsinlerki; bizler Meslekî ve Teknik Öğretimci olarak yetiştirilmenizden dolayı sorumluluğumuzun büyüklüğünü biliyor, bundan dolayı da bir ürküntü veya bir korku değil, sonsuz bir haz duymaktayız. Kendilerinin de bu kıvançlarımıza ortak olacaklarından dolayı memnunuz.

Genç meslekdaşlarımız sizlere teslim edilecek, büyük milletimizin yarınında vatandaşlık görevini yüklenecek, çocuklarımıza seçtikleri mesleklerini ve okullarını sevdirelim. Alın terinden korkmamalarını, ellerinden kafalarından başka dayanak aramamalarını öğretelim. Diploma için değil işgörebilmeleri, memur - maaşcı - olmaları için değil imalâtcı olmaları için didinelim.

Ülkemiz çağının gerisine itilmiş, geri kalmışlık damgasını yemiş bir ülke. Bundan kurtulabilmek için reformlara muhtaç ve sanayileşmek mecburiyetinde.. İnsanları da bir meslek sahibi olmak zorundadır. Çağımızın ismi teknolojik çağ oldu. İnsanlarımız buna görede yetiştirilmek zorunluğundadır. Bunun için Meslekî ve Teknik Öğretimimizin yükü, sorumluluğu büyüktür. Teknik öğretmenlere çok iş düşmektedir. Bu kutsal yükün altına girerken yılgınlık değil, zevk duyulmalıdır.

Bu çağın öğretmeni, teknik öğretmeni, ülkesinin sıkıntısını duymak ve insanlarına, onların çocuklarına ona göre hizmet etmek zorundadır. Zorla meslek öğretilmeyeceğinin, zorlama ile okullarımızın varlığını kabul ettiremiyeceğimizin, gerekli kademelerine göre sorumluluk yüklenebilecek bilgili ve elinden işgelenleri yetiştirme zorunluğunu anlamayanlara da anlatma mücadelesini vermesi gerekmektedir.

Genç kaderdaşlarımız, toplumumuzun bir parçası olan çocuklarımıza biçim vereceksiniz, onu yarına hazırlayacaksınız. Öyle ise yarınlarımız biz öğretmenlerin elinde, inançlarında ve hizmet anlayışındadır. Hiçbir meslek, öğretmenlik değin dinamik ve uzun ömürlü değildir. Çünkü yetiştirecekleriniz, kendi çocuklarıyla, süreli olacaklardır. Ülkeleri ve insanlarını kurtaracak kuvvet öğretmendedir. Onun aşısı, onun salıkları, onun eğitimi genç dimağa ülke ve toplum anlamları, sevgilerini verecektir. Genç meslekdaşım, bundaki başarınız için gerekli olanakları ve bilinci yetiştirilme süresince yüklenmiş bulunmaktasınız. Ülkemizin kalkınması için gerekli elemanları yetiştirirken, onları eğitirken, millî gelenek ve ulusal çıkarlarımıza kıskançlık derecesinde düşkünlüğü, saygı duygusunu da birlikte veriniz. Toplumcu, Atatürkcü, yapıcı ve yaratıcı olmalarını sağlayınız.

Yeni nesillerimizi yetiştirme ordusuna katılanlarımıza kucaklar dolusu sevgi, saygı ve görevlerinde başarılar dilerken sendikalarına "TÜTÖS'üne" üye olmalarını ,orada görev alıp yayın organında fikirlerini, bilgilerini göstermelerini bekleriz.

DUYURU

BÜTÜN ÜYELERİMİZİN DİKKATİNE

Meslekdaşlarımızın ve aileleri efrâdının yarınlarını garanti altına almak amacı ile, geçen sene müracaat ederek dahil olduğumuz "M.İ.M.T.E.M. SOSYAL GRUP SİGORTASI" na ait mufassal broşürleri adreslerinize postalamış ve ayrıca Gazetemiz vasıtasiyle de gerekli açıklamalarda bulunmuştuk.

Broşürleri inceliyen meslekdaşlarımız içindeki beyannameleri doldurup Sendikamız Genel Merkezine yollamış ve sigortaya girmişlerdir.

Bazı üyelerimizin böyle bir kuruluştan henüz haberdar olmadıkları veya adreslerine yollanan broşürleri almadıkları, ya da okuyamadan zayi ettikleri sık sık gelen mektup ve telefonlardan anlaşılmaktadır.

Sendikamız Genel Merkezinde Sosyal Grup Sigortamız ile ilgili mufassal broşürler ve giriş beyannameleri mevcuttur. İstiyen üyelerimize yeniden gönderilmektedir.

ÜYELERİMİZDEN RİCALARIMIZ :

1 — Daha evvel yolladığımız broşürleri almamış veya zayi etmiş iseniz, Sendikamız Genel Merkezinden broşür isteyiniz.

2 — Sigortaya girip girmemek tamamen kendi ihtiyarınızdadır. Ancak, Ordu Yardımlaşma Kurumu ile tamamen aynı teminat ve avantajlara malik olan ve bazı hususlarda üyelerimize ondan daha geniş imkânlar sağlıyan bu meslekî toplum sigortasını mutlâka inceleyiniz, broşürleri behemehal okuyunuz.

3 — Sigorta şartlarını beğenmiyorsanız ve camiamızın istikbâl güvenliği bakımından çağımızın moedrn icaplarına uygun bir garanti olduğuna inanıyorsanız, broşür içindeki beyannameyi doldurup Sendikamıza yollayınız ve lütfen çevrenizdeki henüz haberdar olmıyan diğer meslekdaşlarımıza da duyurunuz.

4 — Bu sigortaya daha ne gibi teminatların konmasını arzu ettiğinizi veya varsa tenkitlerinizi Genel Merkezimize yazınız.

Saygılarımızla
TÜTÖS
Merkez Yürütme Kurulu

Bir inceleme Raporu

Almanya'da Genel ve Mesleki Teknik Öğretim

İhsan ÖZBEK

Son zamanların ilginç tartışma konularından biri de Meslekî ve Teknik Öğretime verilmek istenilen veçhedir. Gerçek olan odur ki: halî hazır düzeni ile Meslekî ve Teknik Öğretim kuruluşları Yurt ekonomisini ve sosyal yaşantıyı günün istediği anlamda etkileyecek eyleme tam olarak girememiş ve mevcut düzeniyle böyle bir eyleme girmesi de uzak kalmaktadır. Bu alandaki bazı eğitimcilerle, değişikliği bir ihtiyaç hisseden Bakanlık görüşleri arasında bir takım önemli ayrılışlar meydana geliyor. Hatta bu görüş ayrılıklarından ileride kendileri için bir takım çıkarlar sağlamayı düşünebilenler dahi olabiliyor.

İlmî gerçekleri kişisel pazarların alış - veriş malzemesi olarak kullanmak çabasını bir yana itip, endüstriyel ve ekonomik alanda gelişmiş ülkelerin Meslekî ve Teknik Öğretim kuruluşlarına gerçekçi bir gözle bakıp uygulamaları kendi bünyemize uydurabilme gayretini sarfetmek meseleyi çözümlemeye yeter de artar bile. Uygulamaları kendi bünyemize uydurmak deyimini özel olarak kullanıyorum çünkü: Bugün yakındığımız durumun kökeni kopya kuruluşlara bağlı kalmamıza dayanır.

Bugüne kadar dış ülkelere pekçok değerli arkadaşımız çeşitli amaçlarla gittiler ve döndüler. Bunlar içerisinde oralardaki uygulamaları çok derin inceleyenler'de var. Hatta bu incelemeler sonunda gerek öğretim programlarında gerek okulların genel yapılarında son on yıl içerisinde çeşitli değişiklikler de yapıldı. Fakat bu değişikliklerin pek çoğu meselenin çözümüne temel olamadı.

Herşeyden önce düşünüş; tarafsız ve demokratik haklar sınırı içerisinde olmalıdır. Memleket çocukları yetiştirilirken kabiliyet ve fikirsel gelişimleri dikkate alınarak akademik öretimin istediği kişi özellikleriyle, Meslek öğretiminin istediği kişi özelliklerini ayrıştırmakla işe girişmek gerekir.

Değerli meslekdaşlarımın, Federal Almanya'daki Genel ve Meslekî Teknik Öğretim düzeni hakkındaki bilgilerini tamamlamış olmak amacıyla bu inceleme raporumu yayınlamakta, onların karşılaştırma değerlerine hitap bakımından fayda gördüm. İlkokulların birinci kademesinden sonra öğrencilerin fikrî gelişimlerine göre lisede, ortaokulda veya ilkokulun birinci devresinde okumak üzere ayrılışa tâbi tutulmalarının nedenini Alman Kültür Bakanlığı bir genelgesinde şöyle ifade eder; "Bugün gerçek anlamda bilgili kişilere dünden daha çok ihtiyacımız vardır. Liselerden yetişen gençlerin ingilizce meşburi olmak üzere en az iki yabancı dili öğrenmesi gereklidir. Gençlerin hepsinde de lisan öğrenimine karşı kabiliyetlet eşit değildir. Bu ise hem gençlerde başarısızlık yaratmakta hem de lisenin istemiş olduğu değerleri verebilecek gençler için bu öğretim yolunda tıkanmalara yol açmaktadır. Neticede Akademik öğrenim dallarından yetişenlerin yüzdesi, ihtiyaç oranına kıyasla düşmektedir. Bu sebeple lisenin istemiş olduğu değerler bakımından ilkokulun ilk dört yılı içerisinde kabiliyetleri henüz gelişmemiş gençlerin öğrenim başarısızlıklarına meydan vermemek ve onların ağır bir öğretim yükü altında ezilmelerine dolayısiyle öğrenimden bıkmalarına sebep olmamak için ikinci öğernim yolundan gitmelerinden fayda görülmüştür. İkinci öğretim yolunun amacı: gençleri kısa yoldan hayata çıkarmakla beraber bu süre içerisinde kabiliyetlerinde gelişme olanlar için birinci öğretim yolundan giden gençlerin ulaşabilecekleri olanakları sağlamaktır. Bunun için de gerekli öğretim kuruluşları hizmete hazırdır".

Alman Kültür Bakanlığının açıklıkla ifade etmiş olduğu; demokratik ve eşit haklar görüşü altında okulların kuruluş düzeni 1 ve 2 numaralı şemalarda gösterilmiştir. Bu şemalara göre :

İLKOKULLAR :

Altı yaşını tamamlamış olan çocukları öğretime alan ilkokulların süresi 9 yıldır. Bu sürenin ilk 4 yıllık kısmı (Temel basamak) adı altında ikinci devreyi teşkil ediyor. İlkokulların bu ikinci devresi bizim ortaokullarımız ayarında bir öğretim yapmaktadır. Yani Almanya'da ilkokul; ortaokulu da bünyesine almış durumda olup mecburi öğretim kuruluşudur.

İlkokulun 4. sınıfına kadar (4. sınıf dahil) öğrenciler tek öğretmen tarafından okutulurlar, 5. sınıftan sonra müzik, beden eğitimi, fen grubu dersleri, lisan v.s. gibi ihtisas grubu dersleri, lisan v.b. gibi ihtisas grubu dersleri ihtisas öğretmenleri tarafından (Bizim ortaokullarımızda olduğu gibi) yazı, Almanca, yurttaşlık bilgisi, din bilgisi dersleri de tek öğretmen tarafından (Genellikle birinci devre öğretmenleri) okutulurlar. İstisnasız her ilkokulda metal işleri, ağaç işleri, plâstik ve seramik işleri derslikleri ve kızlar için biçki - dikiş, gıda atelyeleri bulunmaktadır.

Maden İşleri Atelyelerinde : Küçük çapta bir torna tezgahı, matkap tezgahı, zımpara taşı, kollu makas, mengeneler, örs, havagazlı tav fırın iş tezgahları ve ilgili el takımları.

Plâstik ve Seramik Atelyelerinde : Seramik iş masası, elektrikli pişirme fırını,

Biçki - Dikiş Atelyelerinde : 8 - 12 arasında değişen adetlerde dikiş makinaları, mankenler, patronlar.

Gıda Atelyelerinde : Elektrikli fırınlar, soğutma dolabı, konserve vakum kazanı ve servis takımları bulunmaktadır.

Bu okullarda, bilhassa 2. devre sınıflarında yapılan iş temrinlerinin malzemesini öğrenciler temin ederler ve okul tarafından kendilerine verilen iş resimlerine (Teknik resim) göre yapımı tamamlarlar. Öğrencilerin yaptıkları işler kendilerine verilir.

Almanya'da meslekî ve teknik öğretimin çekirdeğini teşkil eden ilkokullardaki bu atelyeler kendi çaplarına göre zengin alet ve araca sahiptirler. Meselâ; Köln'de Steuselberg caddesindeki Katolik Kız İlkokulunun Biçki - Dikiş ve gıda atelyelerindeki araç ve gereç, modern kuruluş bugün halihazır Kız Enstitülerimizin % 70'nde mevcut değildir.

İlkokullar, Katolik ve Protestan ilkokulları olarak mezheplere göre ayrıldıkları gibi uyguladıkları öğretim sistemlerine göre de: Tek öğretmenli (4. sınıfa kadar), iki öğretmenli (5. sınıfa kadar) ve tam süreli ilkokullar olarak çeşitli tiplerdedirler. Tek ve çift öğretmenli ilkokullar daha ziyade nüfusu 300 - 500 arasında olan köylerdeki okullardır ki; bu okullardan mezun olan öğrenciler en yakın ve köylerine otobüs seferleriyle bağlanmış kasaba veya şehir ilkokullarında ilköğrenimlerini tamamlıyorlar. Dinî ayrılışa göre öğretim yapan ilkokullardan yalnız kızlara ait Katolik ilkokulları da vardır. Konunun dışında kaldığı için bu okulların öğretim çalışmaları hakkında teferruata girmemeyi uygun bulurum.

(Devamı gelecek sayıda)

Öz deyişler..

Her imtiyaz hürriyete bir tecavüzdür.

DİDEROT

...... Ve başkasının hürriyetine...

G. Ş.

Başyazı

(Baştarafı sayfa 1'de)

öğretmenlerin insanlık ve düşünce değerlerine saygısı yoktur. Millî Eğitim Bakanlığı yetkilileri her devirde öğretmene köle muamelesi yapmışlar ve öğretmeni asla emeğinin maddi karşılığını alamayan bir hizmetkâr durumuna getirmişlerdir.

Türkiye'yi DOĞU ANADOLU - BATI ANADOLU diyerek bir ayırıma tâbi tutmanın doğru olmadığını ve bunun giderek bir siyasal bölünmeye yol açabileceğini durmadan tekrarlayan profesyonel politikacılar da vardır. Bunlar bazı zümrelerin çıkarları böyle gerektirdiği için bu şekilde konuşmaktadırlar Türkiye'nin gelişmiş bölgeleri olduğu gibi, gelişmemiş ve eğitim, sağlık, bayındırlık hizmetlerinden nasibini alamamış bir bölgesidir. Üstelik Doğu Anadolu'da küçük burjuva toprak mülkiyeti ağaların elindedir. Tarım sektöründe üretim ilişkileri kapitalizm öncesi üretim ilişkilerini andırmaktadır. Birkaç şeker ve çimento fabrikası dışında hiçbir endüstriyel üretim ünitesine rastlayamazsınız Doğu Anadolu'da. Nüfus mütemadiyen artmaktadır. Artan nüfus çoğunlukla toprağa bağlı kalmaktadır. Ancak sanayi yatırımlarının büyük ölçüde Doğu Anadolu'ya kaydırılması bu bölgenin kaderini değiştirebilecek ve bu bölgenin halkını daha insancıl, daha mutlu yaşama olanaklarına kavuşturabilecektir.

Doğu Anadolu'daki Teknik Öğretmenlerin öncelikle ele alınıp çözümlenmesi gereken en önemli sorunu konut sorunudur. Gerçi Doğu'nun bazı kentlerinde sözümona konut sorununu çözümlemek için mahalli olanaklardan da yararlanılarak öğretmenlere lojmanlar yapılmıştır. Ancak hemen belirtelim ki, lojmanların sayısı yetersizdir ve bu lojmanların bağlı olduğu statü hem adalet, hem de sosyal dayanışma anlayışını temellerinden yıkmıştır. Bir defa lojmanlara çoğunlukla yerli öğretmenler yerleşmişlerdir. 10 yıldan beri lojmanlarda oturanlar vardır ve bunlara hiç kimse lojmanlardan çıkın dememektedir. Lojmanlar âdeta içinde oturanların tapulu mülkü haline gelmiştir. Lojmanların bağlı olduğu statü tüm öğretmenlerin yararına değişirilmediği taktirde büyük olaylar çıkabilecektir. Şüphesiz çıkması muhtemel bu olaylardan, hakkını arayan öğretmenler değil lojmanları tapulu mülk haline getiren bencil çıkarcılarla müslüman geçinip koynunda haç taşıyan iki yüzlü aşağılık kimseler zarar göreceklerdir.

Doğu Anadolu'yu Teknik Öğretmenler için bir deneme yeri ve bir sürgün yatağı olmaktan çıkarmalıdır Millî Eğitim Bakanlığı Öğretmenleri sağlık, tarım ve Bayındırlık sektörlerinde çalışan kamu personeli gibi sosyal güvenlik haklarına kavuşturmak Millî Eğitim Bakanlığının başta gelen görevidir. Yaldızlı sözcüklere, sınırsız övgülere karnımız doymuştur. "ÖĞRETMENLİK FEDAKÂRLIK İSTER." Evet bu güzel söze bir diyeceğimiz yoktur. Fedakârlık yapıyoruz ve yapmaktayız. "ÖĞRETMENLİK HİÇBİR MADDÎ KARŞILIK BEKLEMEDEN ÇALIŞMAYI GEREKTİRİR." İşte buna biz hep bir ağızdan hayır diyoruz ve diyeceğiz.

★ **ÇÜNKÜ BİZ ÖĞRETMENLER HİÇ KİMSEYE MUHTAÇ OLMADAN KENDİ MÜTEVAZI YAŞAMIMIZI İSTİYORUZ.**

★ **ÇÜNKÜ BİZ ÖĞRETMENLER KENDİ EMEĞİMİZİN, KENDİ ALINTERİMİZİN GERÇEK KARŞILIĞINI YASALARI ZORLAMADAN KENDİ DİRENME HAKKIMIZI KULLANARAK ALMAK KARARINDAYIZ.**

★ **VE ÇÜNKÜ BİZ ÖĞRETMENLER YETERLİ SOSYAL GÜVENLİK HAKLARINA KAVUŞMAK İÇİN YASALARIN BİZLERE VERMİŞ OLDUĞU OLANAKLARDAN YARARLANARAK SONUNA DEK MÜCADELE EDECEĞİZ.**

Bir öğretmenin yapmakta olduğu iş bir ebenin, bir sağlık memurunun, bir hekimin, bir baytarın yaptığı işten daha az önemli değildir. Teknik Öğretmenleri Doğu Anadolu'ya bağlamak için yalnızca konut sorununun çözümlenmesini yeterli bulmamaktayız. Ayrıca ek ders ücretlerinin farklı ödenmesi, yakacak zammının ihtiyacı karşılayabilecek bir seviyeye çıkarılması ve tayin işlerinin de âdil ve objektif esaslara bağlanması gerektiği inancındayız. Uzun zamandan beri 439 sayılı Kanunun değiştirileceğini işitmekteyiz. Millî Eğitim Bakanlığı yetkilileri, 439 sayılı Kanunun değiştirilmesnde, özellikle Doğu Anadolu'da çalışan öğretmenlere farklı ek ders ücreti ödenmesi görüşünü benimseyerek işe başlamalıdırlar. Başka türlü Teknik Öğretmenleri Doğu Anadolu'ya bağlayamayız. Tayin işlerindeki tutarsızlık tüm Teknik Öğretmenleri tedirgin etmiştir. Doğu Anadolu'da göreve başlayan öğretmenler çoğunlukla kendilerini konuk saymakta ve biran önce Türkiye'nin gelişmiş bir bölgesine nakil yaptırabilmek için uğraşmaktadırlar. Teknik Öğretmenlere bu konuda hak vermemek mümkün değildir. Çünkü Teknik Öğretmenlerin Doğu'da kaç yıl kalacağını ve daha sonra Türkiye'nin gelişmiş bölgelerine nakledilip edilemeyeceğini Cenab-î Rabb-ül Âlemin'den başka hiç kimse bilmemektedir. Tâyin işleri, âdil ve objektif esaslara bağlanmadığı için tamamiyle bir başıboşluk içinde yürütülmektedir. Türkiye'nin gelişmiş bölgelerinde 30 yıldan beri müdürlük, müdür muavinliği, atelye şefliği yapanlar vardır. Sanki bunlara Devlet kapısında görev değil bulundukları yerin tapusu verilmiştir. Devlet kapısında hiç kimseye sabit görev verilemez. Subaylar, assubaylar, polisler, emniyet âmirleri, emniyet müdürleri, kaymakamlar, vali muavinleri, valiler hep münavebeyle görev yapmaktadırlar. Okul müdürlerini, müdür muavinlerini, atelye şeflerini ve öğretmenleri nakil ve tâyinlerde bu hizmet anlayışının dışında tutmanın anlamı yoktur.

Bu sorunların yakın bir gelecekte, Millî Eğitim Bakanlığı yetkililerince ele alınıp çözümlenebileceği kanısında değiliz. Bizce asıl önemli olan öğretmenlerin yeterli sosyal güvenlik haklarına kavuşturulması fikrinin benimsenerek özellikle Doğu Anadolu'daki öğretmenlerin sosyal ve meslekî sorunlarının çözümlenmesini öngören uzun vâdeli hazırlıklara girişilmesi ve çalışmalara başlanmasıdır.

Genel Başkanın gezisi

(Baştarafı sayfa 1'de)

Toplantılarda sosyal sorunlar yanında meslekî sorunlara da değinilmiştir. Kız Enstitüleri eşiğine gelmiştir. Doğu Anadolu'nun bazı kentlerinde yeniden öğrenci kaydolmadığı için Kız Enstitülerinin birinci sınıfları kendiliğinden kapanmıştır. Öğretmenler maaş karşılığı okutacak ders bile bulamamaktadırlar. Sanat Enstitülerinin durumu Kız Enstitülerinin durumundan pek o kadar farklı değildir. Sanat Enstitülerine devam eden öğrencilerin sayısı mütemadiyen azalmaktadır. Teknik Öğretmenler palyatif tedbirlerden şikayetçidirler. Köy Kurslarının durumu hepten yürekler acısıdır. Mahallî yöneticiler, Kurs Öğretmenleri ve özellikle köylüler köy kurslarının aracılığıyle yaygın eğitim adı altında büyük bir oyunun oynanmakta olduğu kanısındadırlar. Millî Eğitim Bakanlığının inatla sürdürdüğü bu oyundan mahallî yöneticiler yılmıştır, köy kursu öğretmenleri yılmıştır, köylü yılmıştır. TÜTÖS Merkez Yönetim Kurulunun 29 Ekim 1969 tarihli toplantısında Doğu Anadolu'daki Teknik Öğretmenlerin sosyal ve meslekî sorunları incelenecek ve bu konuda TÜTÖS'ün izleyeceği yol tesbit edilecektir.

Dosta Mektuplar...

(Baştarafı Sayfa 2'de)

TÜTÖS'ün hıralanması ise, "Çiçek Bahçesi" hayaliyle yaşayanların duygusal yargılar vermekte de ehli olduklarını gösterir. Kanaatimiz odur ki; eleştiri, TÜTÖS için canlılık kaynağıdır. Eleştiri, TÜTÖS için varlığının devamıdır. Eleştiri, TÜTÖS için denge unsurudur. Ve eleştiri, TÜTÖS yöneticilerinin en oto -kritik olanağını sağlar.

— 4 —

İşte dostum! Genel Kuruda bir köşeye çekilerek susan ve sonra kandil fitilleri, kırpıntı artıklarıyla yazmağa çalışanlar.. Buna karşıtta söyleyeceklerimiz...

Sevgili dostum; Sendika yöneticilerinin ağır yüklerini, sorumluluklarını, çalışma olanaklarının darlığını biliyoruz; Bunun için de Kongrede Yönetim Kurulunun ibranına geçilmeden önce Genel Kurulun son üyesi olarak konuşurken söylediklerimizi tekrarlıyacağız. Bu, bizim içtenliğimizi, bizim şuurlu, bizim fikir alanında kalan eleştirilerimizi gösterecek. Bu, TÜTÖS'ün çatısı altında TÜTÖS için verdiğimiz arka düşüncelerden ırak mücadeleyi gösterecek. Ve bu ,Kongrede bulunmayan - bulunamayan TÜTÖS üyesi olan ve oymıyan tüm Teknik Öğretmenlere çağrımız olacak :

Sendikamızın ikinci, fakat belli çalışma suresi sonunda yapılan birinci Genel Kurul toplantısı bitmek üzeredir. Eleştirilerimiz, TÜTÖS'ün iyiye gitmesi içindir. Arzumuz, tüm Teknik Öğretmenlerin TÜTÖS çatısı altında toplanmaları ve sendikamızın gün geçtikçe kuvvetlenerek, geleceğe yönelmesidir.

TÜTÖS'ün nice yıllara ulaşması temennisiyle...

— 5 —

Sana bu mektubu yazmağa mecbur olduğum için beni hoş görmeni dilerim. Mektubum biraz uzun oldu. Amacımız, konuyu tekrar tekrar önüne getirmemek içindir.

Selâmlar; kal sağlıcağınan!

Görüşler

(Baştarafı sayfa 1'de)

4 — Bu gün Endüstride bizzat iş yapacak kalifiye Teknik elemana ihtiyaç vardır. Enstitülerin proğramlariyle, bu boşluk doldurulamazken, meslekî bakımdan daha da kısılmış proğramlarla ne tip eleman yetiştirileceğini anlamak gerçekten zordur.

5 — Teknisyenlikte amaç, Yüksek Teknik Öğrenime öğrenci hazırlamaksa, izlenecek yol da bu olmamalıdır.

6 — Müşterek sınıf için hazırlanan ders dağıtımına göre, zekâ bakımından gelişmiş olan öğrenciler fen dersleri grubunu başarıp bir üst sınıfa geçebileceklerdir. Zekâ bakımından orta seviyede olan ve sınıfın büyük çoğunluğunu teşkil edecek öğrenciler ise fen grubunu kolayca hazmedemiyeceğinden çoğunluk sınıfta kalmış olacaktır. Buna göre meslek öğrenmek için gelmiş olan vasat yetenekteki öğrenciler, Teknisyen Okuluna gidemiyecek azınlığın lehine zor bir durumla karşı karşıya bırakılacaktır. Bu durum, Enstitülerin birinci sınıfında başarısız öğrenci yığılmasına sebep olacaktır. Azınlık sistemiyle yetişecek Teknisyen, kültür ve fen bilgileri bakımından yeterli, meslekî bilgi ve beceri yönünden zayıf bir teknik eleman olarak ortaya çıkacaktır.

7 — Bu genel sakıncaların yanısıra uzun yıllardanberi, geliştirilmiş olan ve her bakımdan verimli olduğu artık anlaşılmış bulunan "MOTOR SANAT ENSTİTÜLERİ" öğretim sistemi de aynı yolla ortadan kaldırılmak istenmektedir. Hattı zatında bu kaldırılmak istenişin asıl amacı, eğitim ve öğretim yönünden bir şahsiyet olarak gelişmiş olan bu Enstitülerin, eritilmek istenmesi, kredi sistemine dayalı yönetmelik ve proğramlarının bir çok çevrelerce gereği gibi anlaşılmamasındandır.

Genel görüşlerimizi ortaya koyduktan sonra "MOTOR SANAT ENSTİTÜLERİNİ" yönetmelik açısından bilmiyenler için kısaca inceliyelim. Bu Enstitülerde uygulanan yönetmelikte sınıf geçme ve okul bitirme kredi esasına göredir. Bu sistemin başlıca faydaları şunlardır:

1 — Okulun amacı, motorlu vasıtalar sahasına kalifiye eleman yetiştirmek olduğundan, sınıf geçmelerden ve diploma derecelerinden elde edilen neticeler, daha ziyade meslekî yetişkinliği belirtmektedir. Bu da derslerin önemine göre farklı kredi tesbit etmek suretiyle sağlanmaktadır.

2 — Öğrenciler kredi sayesinde, diğer derslerden tam kredi almak suretiyle, sınıfların özelliğine göre, kredi alamadığı bazı derslerden otomatikman bir üst sınıfa geçmektedirler. Böylece, bir dersten veya ortalama tutturma gibi yollarla bir üst sınıfa geçme problemi ortadan kaldırılmıştır.

3 — Kredi doldurma usulü, öğrencilerin sürekli olarak çalışmalarını ve okula devamlarını zarurî kılmaktadır.

4 — İmtihanlar daha ziyade test usulü ile yapıldığından, bir dersten bir kanaat döneminde çok sayıda imtihan etmeyi sağlamakta, böylece değerlendirmenin not objektifliği ortaya çıkmaktadır. Bunun neticesi, öğrencinin çalışması sürekli olmakta ve elde edilen not ortalaması öğrencinin bilgi derecesini aksettirmektedir.

5 — Atelye öğretiminde, her gün öğrencinin çalışması değerlendirilmektedir. Bu ise;

a) Öğretmeni devamlı olarak öğrencilerle meşgul olmaya zorlamakta,

b) Örenciyi disiplinli çalışmaya teşvik etmekte,

c) Verilen notların ortalaması güvenilir olmakta ve öğrencinin meslekî yetişkinliğini tam olarak ortaya koymaktadır.

6 — Atelye öğretimi, iş yapraklarına göre yapılmakta, temel öğretimden sonra uygulamalara geçilmektedir.

7 — Okula devamsızlık, öğrencinin değerlendirilmesi ile ilgili olduğundan, öğrenci devamsızlık yapmaktan çekinmektedir.

8 — Bu sistemde öğretmen, sürekli bir çalışma ve hazırlanma içinde bulunmakta ve ders notu, imtihan soruları hazırlamaktadır.

Orta dereceli okullar yönetmeliğinin uygulamada getireceği sakıncalar ise bu yararlı neticeleri ortadan kaldıracaktır.

1 — Orta dereceli okullar yönetmeliği meslekî öğretim için bir sistem getirmemektedir. Bu bakımdan Motor Sanat Enstitülerinde geliştirilmiş olan beceri öğretimi ve objektif değerlendirme metodları ortadan kalkacaktır.

2 — Adıgeçen yönetmelik, öğretmenin öğrenci hakkındaki kanaatını sınırsız hale sokmuş ve böylece değerlendirme objektifliğini, Motor Sanat Enstitüsü yönetmeliğinin getirdiği yeniliklerin dışında bırakmıştır.

3 — Motor Sanat Enstitüleri yönetmeliğinde not verme, diploma derecesi tayini, sınıf geçme, devam ve devamsızlık daha etkili esaslara bağlanmıştır.

4 — Adıgeçen yönetmeliğe göre okuyupta Motor Sanat Enstitülerine devam edecek öğrencilerin başarıları, ikinci ve müteakip sınıflarda kredi esasına göre değerlendirileceğinden, iki yönetmelik arasındaki geçiş mümkün olmayacaktır.

5 — Orta dereceli okullar yönetmeliğinin 70. maddesi, bu yönetmeliğin Motor Sanat Enstitülerinde uygulanmıyacağını açıkça belirtmektedir.

Motor Teknisyenliği ve Motor Sanat Enstitüleri için aşağıda belirtildiği şekilde bir yol izlenmesi daha yararlı neticeler doğuracaktır.

1 — Motor Teknisyen Okulu, Motor Sanat Enstitülerinin bugünkü sistemine uygun olarak geliştirilmelidir.

2 — Hazırlanmış olan ders dağıtım çizelgesi, meslekî yönden daha olumlu bir hale sokumalıdır.

3 — Müşterek birinci sınıflarda okumak istemeyen ve Motor Sanat Enstitülerine devam edecekler için Enstitü birinci sınıfı aynı ile devam etmelidir. Bu yolla, yönetmelikler arasındaki intibaksızlıklar ve ağır Fen Bilgisi problemi kolayca halledilecektir.

4 — Teknisyenlik müşterek birinci sınıfı gerekli hazırlıklardan sonra, 1970 - 1971 öğretim yılında bilimsel araştırmaya esas olmak üzere yalnız bir ilde açılmalıdır.

SONUÇ: Biz herkesi aynı işi yapmaya zorluyan değil, belki her çocuğu elinden gelen en iyi, en yüksek dereceye çıkmakta serbest bırakan bin tutum ve yol istiyoruz.

Madem ki, zaman bizi sıkıştırıyor, tahsil ve terbiye binasını derme çatma, yalan yanlış fikirler üzerine değil, sağlam hakikatler üzerine inşa etmeliyiz. Otuzaltı ildeki Teknisyen Okulları bize ne getirecek. Her işin büyüklüğünü, hacmini değil, sağlamlığını düşünüp yapmalıyız.

Temennimiz belirtmiş olduğumuz bu gelen sakıncaların doğması ile geri dönüşlerin yapılarak Teknik Öğretimde eğitim ve öğretimin bir çıkmaza sürüklenmemesidir.

TÜTÖS — AYLIK MESLEK GAZETESİ. Sahibi: **TÜRKİYE TEKNİK ÖĞRETMENLER SENDİKASI** adına Genel Bşk. **M. Emin ZORKUN** Sorumlu Yazı İşleri Müdürü **Gültekin KURDOĞLU**
Adres: TÜTÖS Gazetesi P. K. 199 — ANKARA — İdare yeri: Menekşe Sokak No. 6/3 Yenişehir - Ankara. Gönderilen yazılar basılsın basılmasın iade edilmez. Ticarî ilân ve reklâmlar pazarlığa tâbidir. Gazetenin adı anılmadan yazılar edilemez. Abone: Yıllık 6, altı aylık: 3 liradır. Dizgi ve tertip: TÖYKO matbaası — Ulus - ANKARA — Baskı: Kısmet Matbaası